

i hver Landskingskreds og vælge to Repræsentanter, forsaavidt der samlede Forsikkringssum for disse Kjøbstæders Bygninger naaer eller overstiger 8 Millioner. Jeg vil nu nok spørge, hvilke Medlemmer den ærede Rigsdagsmand troer, at saadanne Kjøbstæder ville sende til Repræsentantskabet, især naar dette, som her er Tilfældet, er en ganske ny Institution. Selv om man har de bedste Forhaabninger om, at saadanne Kjøbstæder ville sende nogle af de dygtigste Medlemmer, er det sanneligt ikke dermed afgjort, at det vilde være Medlemmer, som til enhver Tid ville gaae i en saa frit og demokratisk Retning, som den ærede Rigsdagsmand kunde ønske. Den Grundsætning, hvorfra jeg, og jeg kan sige, det hele Udvalg, er gaaet ud med Hensyn til Forslaget til § 7, er den, at Rigsdagen skal forbeholde sig Ret til at tage Bestemmelse om Forholdets Ordning, naar Brandforsikringen gaaer ud af Regeringens Tilsyn. — Et æret Medlem, som ikke er tilstede (Madsen), har stillet et Forslag, der gaaer i en modsat Retning af, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds gjør gjældende som det Rette; men da det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har imødegaaet disse Forslag, skal jeg ikke nærmere omtale dem. Det ærede Medlem er gaaet ud fra, at Udvalget er gaaet altfor vidt, ved at give Tøilernerne ud af Rigsdagens Haand, og har derfor foreslaaet, at der udtrykkeligt skulde forbeholdes Rigsdagen Ret til, naar Justitsministeriets Tilsyn skal ophøre, at tage Bestemmelse om Reglerne for Repræsentantskabets Sammensætning og Valg ved Foreningens Interessenter. Jeg skal imidlertid ikke nærmere omtale dette Ændringsforslag, thi det ligger jo saa klart for Øinget, at det staaer Enhver frit for, at vælge sit Standpunkt i saa Henseende.

Justitsministeren: Det Ændringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet under Nr. 1, gaaer jo hovedsagelig ud paa — navnlig ogsaa efter den Motivering, vi for

hørte af den ærede Ordfører — yderligere at udvide den Bemyndigelse, som Regeringen havde tiltænkt Repræsentantskabet for Brandforsikringen, og, efter hvad den ærede Ordfører sagde, var Tanken jo hovedsagelig rettet paa at gjøre det muligt for Forsikkringsforeningen at paatage sig anden Risiko; end den hidtil i Henhold til Forordningen af 29de Februar 1792 § 4 havde kunnet. Jeg har til ladt mig ved Sagens første Behandling, da der fremkom en Antydning om et Forslag af denne Besskaffenhed, at fremføre de Indvendinger, jeg havde at gjøre derimod. Disse Indvendinger har jeg endnu; men jeg skal tilføie, at de ikke for mig ere saa væsentlige, at jeg, saafremt det høie Ting desuagtet skulde vedtage Forslaget, vil finde Betænkelighed ved af den Grund for mit Vedkommende at tiltræde Loven; jeg vil da søge min Beroligelse deri, at der i ethvert Fald ikke vil kunne foretages Noget i denne Retning uden Justitsministerens Samtykke. Jeg kan imidlertid ikke forlade dette Ændringsforslag uden med et Par Ord at berøre eller paapege, hvad der forekom mig at være en temmelig væsentlig Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side. Den ærede Ordfører ansøgte i sin Motivering af Forslaget, at det ikke var undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, hvad jeg forøvrigt tillod mig at sige ved Sagens 1ste Behandling, at det, som hovedsagelig talte mod denne Bemyndigelse for Repræsentantskabet til i Overgangsperioden at overtage andre Arter af Risiko end de hidtil bestemte, var den Omstændighed, at Foreningens Medlemmer ere tvungne til at være Medlemmer. Denne Indvending, sagde den ærede Ordfører, var ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed; men den Maaede, hvorpaa han søgte at sjerne den, synes mig dog at vise, at den ikke er bleven rigtig opfattet af det ærede Udvalg. Den ærede Ordfører sagde, at Folk dog ikke ere forpligtede til at søge saadan Risiko af anden Art, navnlig Explosioner, forstikkede i Foreningen, og der indførtes altsaa ikke nogen Tvang med Hensyn til denne Risiko. Men